

21

Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
(CCIL)
Nr. 267
Simbătă,
14
decembrie
1991
5 lei

CUGETUL ZILEI

"Ceea ce sîntem e darul dat de Dumnezeu nouă. Ceea ce devenim este darul nostru către Dumnezeu".

Regele MIHAI I al României

cepex, parlatex, judex

Poate spune cineva că românii nu sînt îndurători? Nu. Nici cei ce nu ne cunosc istoria, cei care abia au auzit, din ziare, de existența unui popor, aflat undeva între imperii — cel european și cel sovietic. Nici chiar aceștia, după ce, în decembrie '89 românii au reușit marea ispravă a doborîrii lui Ceaușescu, a dictaturii comuniste. Dar asta, după aproape o jumătate de veac în care au îndurat de la foame pînă la înlănuirea celui mai ascuns gînd de libertate. După — după '89 —, au îndurat aproape doi ani să vadă înfăptuindu-se dreptatea — aflarea adevărului și pedepsirea celor vinovați de genocidul săvîrșit asupra lor în acea cumplită jumătate de secol. Și iată, minunea s-a împlinit. VINOVAȚII AU FOST ACHITAȚI — cheltuielile de judecată urmînd să fie plătite de stat, adică tot de gloata îndurătoare. Iată „adevărul”? Acum, pentru a fi relevantă în toată „măreția” ei dimensiunea tragică a existenței victorioșilor din decembrie '89, ar trebui să-și scoată ochii, precum acel nefericit rege teban, care a înfăptuit, fără știință, cumplitul incest. Tot un fel de incest s-a produs și acum — între adevăr și minciună, între martiri și batjocorirea acestuia. Oedip a știut să se apere singur de urîtenia lumii. Pe noi, însă, cine ne apără?

... dar lasă că avem în schimb, din belșug, dimensiunea farsei, a umorului, permanent sporită de trupa unor saltimbanci care joacă, zi de zi, PE SCENA PARLAMENTULUI. Un Brătianu peltic și zevzec, picat aici dintr-un regat de cartoane colorate, un Dumitrescu de la Sadagura ultradot și ultrademagog, un Vacaro lustragiu al pantofilor prezidențiali, un Păturiciu ultradezinteresat, protector — prin creștinească înțelegere — al lui Bulă, un... doi... trei ș.a.m.d. Ei relevă, cu vîrf și îndesat, dimensiunea umoristică a inegalabilei noastre vieți (politice). Ei ard, seacă de seacă, bruma de curent electric, pe ecranele televizoarelor — pentru desfătarea noastră. Și noi ridem, ridem pînă la lacrimile de a doua zi, cînd ne dezmeticim printre cozile de la cartofi, carne, piine — cu punga goală — cozile de la oficial pentru șomaj — cu speranțele sleite...

... căci judecata voastră este în ceruri? Sau în istoria ce va să vină? Sau nicăieri, niciodată? Dar de ce să ne mai facem probleme? Hai să mestecăm — dadaist! — lucrurile și să scriem un „poem istoric” la nimerală, fără nici un fel de judecată, căruia să-i zicem CEPEX-PARLATEX-JUDEX.

Traian SUCIU

CORUL ROBILOR

Din toate colțurile țării, presa independentă își exprimă răsădită poziția, alăturîndu-se protestului formulat de ziarile centrale de mare tiraj. Din Timișoara, Cluj, Sibiu — centre în care revoluția a biruit, înălțurînd definitiv teama de un regim totalitar, pînă în Constanța, Galați, Satu Mare etc., gazetarii și-au unit azi vocile într-un singur cor, cerînd libertatea de a scoate adevărul la lumină și de a nu păgubi, prin aceasta, buzunarul cititorului, care e nevoit să plătească pentru indiferența unui guvern care își permite să arunce milioane pe apa simbetelor, dar nu găsește necesar să ia măsurile ce se impun pentru supraviețuirea presei independente, prima biruință a revoluției. Altminteri, democrația în ce fel ne este garantată?

Familiarizat de timpuriu cu arii din opere și operete celebre, ministrul culturii lasă impresia că în fața domniei sale gazetarii sînt doar un cor al robilor, obligați să asigure un decor al democrației ori-

ginale, ceea ce îi dă dreptul să se joace de-a „Dă-mi hîrtia”, „Nu ți-o dau”, pe picior înalt, avînd în vedere și prețul ei exagerat. Cititorul nu știe probabil că hîrtia unui exemplar de ziar costă cît o piine!

Dincolo de orice interpretări arbitrare, cel mai grav este faptul că ziarile centrale au fost nevoite să-și declare suspendarea apariției exact la acest ceas de sfîrșit de decembrie, cînd se împlinesc doi ani de la Revoluția anti-comunistă și, în numele sfînt al jertfei supreme, al vîrsării de sînge tînăr și nevinovat, se impune rostirea adevărului încă așteptat.

Să fie vreo coincidență între eliberarea Suzănicăi Gîdea et Co și suspendarea ziarelor? Vreo măsură ca aceștia să se plimbe nestîngheriți pe bulevardul socialismului?

La această oră, singurul adevăr care se poate rosti e acela că sîntem uniți. Da, d-le ministru, într-un „cor al robilor”.

Gabriela BALAN

Nimic fără Dumnezeu (I)

— interviu cu părintele ONOFREI POMPEI, preot paroh, vicar, protopop român unit cu Roma, greco-catolic —

Poate fi ceva mai de mirare decît vrajba din sinul unei doctrine cum e cea creștină? Straniu divorț asupra unei iubiri ce în intenția întemeietorului ei trebuia să cuprindă lumea toată. E adevărat că mare parte din planetă se află cuprins de ea...

Însă schisma ce a fărâmițat creștinismul în atîtea biserici și culte, ce n-au oboșit de veacuri în a se anatemia una pe cealaltă, anulează gestul lui Iisus ce-și lua blind la piept toți în-vățaceii.

Sînt momente, probabil, cînd viața cu tot iraționalul și forfota ei, sparge tiparele în care chiar un spirit mare încearcă să o pună. E și nevoie de afirmare a individualității în existență, căci individualitatea rămîne distinctă doar în măsura în care se detașează de tot ce o înconjoară. Altfel, e dizolvată de marele Tot. Indienii au ales această din urmă cale și au rămas în fața istorică de necomparat cu

germanii sau englezii, care întotdeauna și-au afirmat orgoliul și tenace unicitatea.

Oricum, fundamentul etimologic al religiozității (religare = a lega) se află în acest moment contrazis de această veritabilă „ceartă a universalilor”, care privește culte religioase încurcate, dincolo de diferențe de interpretare, în hățisuri mult prea lumești. A căror neseriozitate trebuie că-l face pe bunul Dumnezeu, aflat sus în ceruri, cel puțin să zîmbească.

E momentul ca în spațiul nostru de viață (romănesc) problemele de cult să fie abordate cu mai multă blajină înțelegere. Asta pentru a ridica în Carpați și lume forma noastră de sacralitate și sfințenie, închinată unui singur Dumnezeu și națiunii.

În acest context, redăm o amplă discuție avută cu părintele Onofrei Pompei.

(continuare în pag. a III-a)
Lucian FILIP

Iubiți păsările și copiii

Foto: Iulian PREDA

La porțile închise ale Europei

Pînă nu de mult, bătrînul continent era tăiat în două de hidoasă barieră a comunismului. Dispariția acestuia precum și înlocuirea regimurilor bolșevice cu guverne mai liberale a creat un imens val de emigrații care, deplasîndu-se pe direcția est-vest, amenință statele occidentale. În acest moment aproape toate țările își iau drastice măsuri protecționiste care să

Concert de cîntece germane și colinde românești

Marti, 17 decembrie a.c., ora 17, la Catedrala catolică din Piața Mare corul de cameră „Preludiu”, dirijat de Voicu Enăchescu, va susține un concert de cîntece germane și colinde românești.

Organizatorii sînt Inspectoratul județean pentru cultură Sibiu și Fundația Klaus Brambach.

descurajeze emigrația. Dacă atragerea intelectualilor și specialiștilor a constituit întotdeauna o prioritate a oricărei țări, sosirea de emigranți economici crează un dezechilibru care amenință stabilitatea socială a Europei. Mîna de lucru leftină sosită din țările ex-comuniste a cauzat o creștere a resentimentelor naționaliste și a impus îngreunarea formalităților de vizitare a diferitelor țări. Dezmembrarea sistemului comunist și prăbușirea imperiului sovietic au lăsat în urma lor un haos economic și social care prin potențialul său exploziv constituie un real pericol. Ar fi cu adevărat necesară stabilirea rapidă a unui plan de salvare economică, care să implice și investiții serioase și pe termen lung, nu numai ajutoare de urgență. O analiză recentă a evoluției țărilor fost comuniste, efectuată de un organism in-

ternational, arată că în următorii doi ani vor avea loc grave tulburări sociale. Avînd exemplul Iugoslaviei în ce privește tendințele centrifuge ne putem da seama de imensul pericol pe care îl reprezintă fosta Uniune Sovietică prin potențialul ei nuclear. Dacă pînă nu de mult barierele ridicate de comuniști aveau menirea să ferească populațiile oprimate de ei de o posibilă „contaminare” cu democrația, acum statele occidentale își crează un cordon de protecție care să stăvilească valul emigraționist. Pînă la atingerea unui nivel de bunăstare economică ce va permite integrarea în Comunitatea Europeană, statele ex-comuniste sînt obligate să aștepte încă în fața porților închise ale Europei. În ce privește țara noastră, pașii greoi și biblici care s-au făcut pe calea reformei ne asigură doar un loc final în coada celor ce își așteaptă rîndul la intrarea în Europa.

Marius GHEORGHIU

CALEIDOSCOP ♦ CALEIDOSCOP ♦ CALEIDOSCOP ♦ CALEIDOSCOP

Mit

NICHITA STĂNESCU

Incapabil să pierd
inapoi pentru fire,
alerg
în neștire.
Foarte greu mă primesc
să fiu cum sunt.
Locul ceresc
e sub pământ.
Iar pământescul
mănincă de foame cerescul.

Fugit irreparabile tempus!

Opt ani s-au împlinit (iată!) vineri, 13 decembrie, de la trecerea în rindul dreptilor a lui Nichita Stănescu. Un „Golan” nepereche, o voce poetică în care s-au mlădiat dorul și umorul, Nichita s-a călătorit în întîmpinarea „Ingerului cu o carte în mîini”.

(O. T.)

FILM

„A 11-a poruncă”

Săptămîna viitoare cinematograful „Arta” ne oferă o nouă premieră: filmul lui Mircea Danieliuc, „A 11-a poruncă”. Nici de astă dată Danieliuc nu se dezmințe, e un autor incomod — pentru „o anumită parte a politicienilor” — și abordează numai subiecte incomode. În plină „iepocă de împliniri mărețe” a realizat filme ca „Glissando” sau „Iacob”. Două palme trase cu sete peste o brajii dictaturii.

Nu întîmplător după Revoluție Danieliuc ne oferă „A 11-a poruncă”, film dedicat închisorii de la Pitești. „Personal am considerat că Piteștiul n-a fost decît creuzetul unei experiențe largi — el a dat substanțele pure —, iar noi am trăit la scară mare experiența asta, experiența unei puscării generalizate... Filmul pornește de la o realitate germană din '45, dar toată demonstrația este făcută pe România”, declară Mircea Danieliuc în interviul publicat de Eugenia Vodă în „România literară” nr. 39 din 26 sept. 1991.

Inițial filmul se chema „A și Eva”. A de la Adolf, dar și de la Adam — dat fiind că subiectul are și o tentă biblică. Noul titlu derivă de la exclamația unui

torturat: „A 11-a poruncă este să nu poruncești!” Așa cum spune regizorul: „De aici ni se trag cam toate. BINELE CIND ESTE PORUNCIT ESTE MAI RĂU DECît RĂUL!”

Scenariul a fost scris în 1985. Filmul n-a putut trece prin furcile caudine ale cenzurii. A treia oară a fost rescris în 1988, tocmai în Statele Unite, în casa lui... Liviu Ciulei.

Sperînd că v-am stîrnit interesul — nu mă refer, desigur, la cinefili, care, știu cel puțin atîta cît știu eu despre film — vă mai atrag atenția doar că în distribuție se află: Valentin Uritescu, Constantin Dinulescu, Virgil Flonda, Costel Constantin, Cecilia Birbora, Alfred Demetriu și... Mircea Danieliuc.

Ovidiu TOMULEȚIU

AVRO în România

AVRO este un post de televiziune olandez, 40 la sută finanțat de Guvernul olandez, 60 la sută particular.

Pentru 10 zile s-au aflat în țara noastră trei angajați ai acestui post de televiziune: dl. Peter Varecamp — regizor, dl.

Leonard Lagerman — inginer de sunet și dl. William Baatsen — cameraman. Sub direcția d-lui Varecamp s-au realizat două filme despre România, care vor fi prezentate pe postul de televiziune olandez în cursul lunii decembrie a.c.

D-ale teatrului

COSTEL RĂDULESCU (Slăvitu) și tunul

Artistul nostru emerit Costel Rădulescu (Slăvitu — cum îi mai ziceau prietenii) venind-i sorocul să-și facă armata, a fost recrutat la „Tunari”, adică la artilerie (armă înființată de Bibescu Vodă în Țara Românească).

În timpul stagiului militar, Slăvitu era angajat și ca actor al Teatrului Național din București, dar era învoit pentru repetiții și spectacole, în schimbul unor invitații date căpitanului și majurului companiei a 7-a, din care făcea parte.

Chiar în preziua premierei cu „Cezar și Cleopatra” — Costel Rădulescu juca rolul șefului gărzii împăratului — primește o notă să se prezinte la companie, a doua zi, la 5 dimineața, pentru că se anunțase o inspecție a generalului. S-a prezentat la regiment, la magazie, unde îl aștepta majurul să-i dea efecte și cizme. Tunica îi venea peste genunchi, iar cizmele erau cu 6 numere mai mari decît piciorul său.

Înainte de ora 10, cînd se anunțase venirea generalului, căpitanul își inspectase compania, care avea și un tun în față pentru exemplificarea minuirii tehnicii militare. Văzîndu-l pe Slăvitu ca o arătare, îl așază în ultimul rînd, să nu fie remarcat de general, care începuse să treacă în revistă companiile. Ajungînd la compania a 7-a, căpitanul dă raportul. Ostașii stăteau drept, stană de piață. De teamă să nu fie văzut, Slăvitu se lăsa puțin pe vine, dar generalul îl observă și ordonă să iasă în față, să exemplifice cum se manevrează tunul. Slăvitu iese și se prezintă:

— Să trăiți dom' general, sînt soldatul T.R. Costel Rădulescu din compania a 7-a, sînt la ordinele dumneavoastră.

Văzîndu-i înfașurarea, acesta căscă ochii mari. Ostașii își mușcrau buzele abținîndu-se să nu ridă. Slăvitu care nu văzuse niciodată un tun, zice cu voce tare, cu o dicție perfectă, ca la teatru:

— Să trăiți domnule general, tunul se manevrează astfel (Văzînd o manivelă în dreapta, face trei pași de defilare, o apucă cu amîndouă mîinile și hîc... hîc și hîc... Manivela nu se mișcă. Atunci face trei pași înapoi, venind în fața tunului și văzînd o altă manivelă, în stînga acestuia, se îndreaptă înspre ea).

— Să trăiți domnule general, dacă n-a mers cea din dreapta, o încercăm pe cea din stînga! (Și hîc... hîc... opintîndu-se. Dar manivela nu se mișcă. Atunci face iarăși trei pași înapoi, ajungînd în fața tunului, cu mîna la capelă).

— Să trăiți domnule general, dacă n-a mers nici cel din stînga să treacă altul mai deștept.

Generalul îl chemă pe căpitan și îl întrebă cu ce se ocupă acest ostaș în viața civilă, la care căpitanul îi spune:

— Domnule general, e artist la Teatrul Național, pe care poate l-ați văzut la premiera piesei „Cezar și Cleopatra”, făcînd pe șeful gărzii imperiale.

La care generalul răspunde: — L-am văzut, mai bine nu-l vedeam, că nu știa să ia nici poziția de drepti (Generalul nu știa că la romani poziția de drepti era cu picioarele desfăcute).

— Căpitane, dă-i trei zile de arest, mai dă-i și regulamentul de instruire și de folosire a tunului, să-l învețe pe dinafară.

Și uite așa, Slăvitu a făcut trei zile de armată.

PAUL MOCANU

— actor —

FESTIVAL ȘAHIST

Festivalul de șah — memorial VICTOR MOTICA va avea loc la Sibiu în perioada 14—22 decembrie 1991, gazdă fiind Cercul Militar Sibiu. Manifestarea are ca scop comemorarea unuia dintre eroii Revoluției din decembrie '89, maiorul Victor Motica. Întrețerea se va desfășura în sistem elvețian pe durată a 9 runde. Timpul de joc va fi de 40 de mutări în două ore plus o jumătate de oră pentru terminarea partidei. Ședința tehnică și deschiderea va avea loc azi, 14 decembrie 1991, ora 9 la sala de joc a Cercului Militar Sibiu. Ultima rundă se va disputa duminică, 22 decembrie 1991, orele 9—14, închiderea festivă a turneului efectuîndu-se la ora 14,30.

(O. T.)

Concert de colinde

Duminică, 15 decembrie 1991, la ora 12, va avea loc în Catedrala Mitropolitană ortodoxă un concert de colinde susținut de corul de cameră „VILLANELLA REDIVIVUS” al Liceului de Artă din Sibiu.

Străfulgerări

• E uimitor cît de singuri cresc copiii noștri, deși sîntem mereu în preajma lor.

• Cît de conservatoare sînt albinele. Nu renunță nici cum la regalitate!

• Cadourile sînt adesea lucruri care nu ne mai produc plăcere, dar le oferim spre bucuria altora.

• Pe o femeie nu o poate dezavantaja decît goliciunea sufletească.

• Nu orice cultură administrată în masă este în beneficiul maselor.

George LIMBEANU

Epigrame

Unui epigramist trivial

Cu Pegas nu te-ai înălțat
În aripi n-ai văzut ispite
Pe jos, pe unde ai umblat
Văd numai urme de... copite.

Nicolae LUPESCU

Afaceristul

Treburile-i merg prea bine
Iar cînd dă de o belea
Nu dă cîntea pe rușine
Că nu are ce să dea.

Francisc GAVRILET

CITADINĂ

ORIZONTAL: 1) Cartier situat la marginea orașului. 2) Instituții care desfășoară activități de interes public. 3) Drumuri în peisajul citadin — Sergent de stradă (od.). 4) Garaj central! — A suspenda. 5) Jună! — Anexă la motocicletă (pl.). 6) Privitoare la lucrările de folos

public ale unui oraș. 7) Siglă pentru „American Association of Engineers” — Strigăte specifice arenelor spaniole. 8) Stradă amenajată pe malul unui râu — La intrarea într-un magazin! 9) Prefect la poliție (od., pl.) — Mică urbe. 10) La ieșirea din piață! — Scurtă piesă de teatru. 11) Inestetică — Muncă de teren. 12) Străzile Veneției! — Depresiune în Lorena, la vest de orașul Toul.

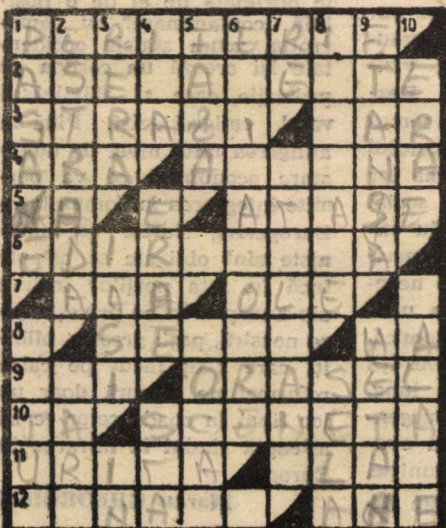
VERTICAL: 1) Trecere de pietoni — „Ruda” săracă a orașului (dim.). 2) Platformă într-o sală sau în aer liber pe care se desfășoară reprezentări publice — Una din porțile principale ale unui oraș. 3) Oază în Sudan — Dulcele țîrg moldovenesc... — Sînt în centru! 4) Rîu maramureșean — District și oraș în Siria — A locui. 5) Etapă — Clădire cu utilitate publică. 6) Instalație de telecomunicație care funcționează prin intermediul unei antene (pl.). 7) Carci! — Roman modern (fem.). 8) Stradă mică — Casă de cultură. 9) Nu permite comunicare cu exteriorul (fem.) — Gaz... din Medias. 10) Port antic în Asia Mică — Edificii monumentale.

Dictionar: AAE, AGI, ANE, RERA, ERAE.

George MARINĂ

DEZLEGAREA CAREULUI „RAID PRIN STAȚIUNI”:

1) SUGAS — AMARA. 2) EFORIE NORD. 3) COVASNA — GEB. 4) U — OD — E — RE — A. 5) MR — BADEȘTI. 6) BOALA — AC — UT. 7) ON — OLT — ETRA. 8) REA — AIN — IT. 9) SALA — NEAM — M. 10) ES — NICOLINA. 11) CĂLIMĂNEȘTI.

Nimic fără Dumnezeu

(urmare din pag. 1)

— Din ce an sîntei preot al Bisericii Române Unite cu Roma Greco-Catolice?

— Am fost sfințit preot în anul 1934, la 25 martie, în Cluj, atunci fiind în anul IV de facultate. Episcopul sfințitor a fost dr. Iuliu Hossu, titularul diocesei Cluj—Gherla. Hossu era episcop sfințit la Gherla din 4 decembrie 1917. La Marea Unire era episcop.

În 1936 am fost numit secretar episcopal al Episcopului Hossu. Am funcționat pînă în 1939 cînd m-a numit paroh la Parohia Cluj și Catedrala Greco-Catolică Română Unită cu Roma. Am fost numit și preot pentru tineretul clujean, elevi și universitari, constituți în Asociația Studenților Români Unită cu Roma — ASTRU.

— Fără îndoială, că fiind atît de aproape de personalitatea episcopului Hossu, v-a aflat și în proximitatea unor evenimente legate de destinul lui...

— Numele episcopului Hossu este legat pe vecie de Marea Unire de la 1918. Îmi aduc foarte bine aminte o convorbire personală cu episcopul pe cînd fi eram secretar. Mi-a spus așa: „Ești tînăr și trebuie să știi marele eveniment de unitate românească așa cum a decurs la 1 decembrie 1918. Pe front fiind preot militar, cu regimentele românești în armata auto-ungară, încă de atunci le-am spus soldaților români că bate ceasul de a ne spune hotărît cuvîntul de autodeterminare, ca să

formăm o singură Țară Românească creștină, pe frontispiciul căreia să stea emblema «Nihil sine Deo» adică «Nimic fără Dumnezeu».

Relatez acum din amintire ceea ce mi-a povestit episcopul Hossu despre ziua de 1 decembrie 1918... Conducătorii fruntași ai epocii au convocat toată suflarea românească să se adune la 1 decembrie 1918 să-și hotărască soarta de unitate națională. România Mare, cu un singur guvern, o singură conducere. În fruntea acestei acțiuni, paralel și mină în mină, au colaborat în mod frătesc și armonios cele două biserici: Biserica Română Unită cu Roma Greco-Catolică a Blajului, cu Biserica Română Ortodoxă a Sibiului, ambele focare de românism în Transilvania. În adunarea națională de la Alba Iulia (e vorba de cercul unor politicieni), unii erau de părere să se facă provincii autonome cu conduceri separate. Episcopul Hossu, în vîrstă de 33 de ani, a văzut pericolul dezmembrării și spargerea frontului de gîndire și credință românească. Imediat a ieșit din sala de ședință, a luat lîngă el cîțiva generali, pe episcopul român ortodox dr. Miron Cristea și cu acest grup a mers afară la mulțime. Oamenii adunați pe platou erau peste 100.000. Timpul urît. Era în jur de ora 14. Hossu le-a spus celor din grupul apropiat că i-a chemat afară pentru a face poporul să hotărască dacă vrea unitate de la Nistru pînă la Tisa.

Hossu a spus: „Aduceți un scaun să mă audă oamenii”.

S-a urcat pe scaun și a întrebat mulțimea: „Mă cunoașteți?”. I s-a răspuns: „Ești preotul nostru militar din tranșee”. Hossu a reluat: „Deci, mă cunoașteți! Foștii mei soldați de pe front sînt acum cu mine pe alt front... Ce hotărîți: o țară de la Nistru pînă la Tisa sau să trăim împărțiți?”. Oamenii au strigat: „O țară. Unirea cu Țara”. Votarea s-a făcut în unanimitate.

Hossu i-a rugat atunci pe oameni să aștepte proclamația. În sala de ședință încă se discuta. Hossu a dus hotărîrea poporului acolo. Cei dinăuntru au renunțat la discuții și au aplaudat, hotărînd și delegația care să ducă la rege decizia adunării: episcopul Hossu, episcopul Miron Cristea, Vasile Goldiș și Vaida Voevod. Hossu a fost cel delegat să citească Proclamația poporului.

— Ce s-a întîmplat cu episcopul Hossu după venirea la putere a regimului comunist?

— Detenție pe viață.

— În condițiile Dictatului de la Viena impus în 1940, care a fost soarta bisericilor române din Cluj?

— Știu că episcopul Hossu mi-a spus: „Nu ne părăsim turma”. Timp de patru ani, în bună înțelegere cu episcopul român ortodox Nicolae Colan eredincioșii români de la o biserică mergeau pentru slujbe la cealaltă, pentru păstrarea comunității de credință românească.

(va urma)

La periferia civilizației umane

O bună bucată de drum, după intrarea în municipiul Medias, venind dinspre Sibiu, te însoțește, aproape la tot pasul, peisajul dezolant al dărîmăturilor, molozului și bălăriilor, care îți dau impresia că te afli parcă într-o lume... preistorică! Reminiscentele „epocii de aur” se mai resimt și astăzi prin părțile locului. Deși, practic, unele străzi au dispărut complet de pe harta orașului, casele fiind rase de lamele buldozerelor și cupele excavatoarelor, unele imobile amintesc încă vag de timpuri... imemorabile.

Astfel, în imediata vecinătate a Grădiniței de copii nr. 3, respectiv în str. Sficlei nr. 8, imobilul sordid de tip bungalow, însumînd 12... apartamente, adăpostește 50 de suflete. Dar mizeria de nedescris ca și mirosurile pestilențiale se constituie în tot atîtea focare vii de infecție, generatoare de boli grave și epidemii, cu deosebire pentru plînde de ființe nevoite să conviețuiască zilnic în acest mediu. Deși o știm cu toții că, practic, copiii sînt florile vieții noastre, n-am fi crezut niciodată că aceștia pot fi comparați inclusiv cu florile de lotus și deci „condamnați” să se dezvolte în... mocirlă!

Să vedem însă, ce se ascunde în spatele ușilor închise ale citorva (impropriu spus!) apartamente, din amintitul imobil...

Primul căruia îi trec pragul, este compus din două camere, avînd o suprafață totală de aproximativ 30 m.p. Aici locuiesc — incredibil! — 13 persoane, între 2 și 65 ani. Pereții coșcoviți, igrasioși, ca și tavanul care stă să cadă, conferă mai degrabă acestui „apartament” aspectul unui grajd sau cel mult al unui... hambar. Titulara contractului, d-na Stoica Rafia este pensionară, iar de cîțiva ani este suferindă de astm. „De aproape doi ani de zile funcționarii de la primărie ne tot amăgesc că, în scurt timp, ni se vor asigura și nouă condiții civilizate de locuit. Toate însă n-au fost decît vorbe în vînt”, ne declară cu obidă, aceasta.

Familia Varga Violeta numără 4 membri: soț, soție și doi copii, dintre care unul de-abia a împlinit patru săptămîni. Locuiesc cu toții într-o cameră de 20 m.p., care ser-

vește în același timp și de bucătărie, sufragerie, dormitor și baie. Ambii soți sînt șomeri și după cum ni se destăinuie soțul, „nu avem bani să dăm... șpagă, pentru a obține o locuință potrivită pentru patru persoane”.

Familia Perșinariu Maria, este mai numeroasă, în afară de părinți, ea reunind încă șase copii.

Igrasia „generalizată” ca și condensul din cele două camere — în suprafață totală de 40 m.p. — le-au „asigurat” aceeași boală: astm!

Familia Tudoran Vasile, cu 5 copii, locuind într-o „tavernă mohorîtă”, au deja o fetiță în vîrstă de 4 ani, bolnavă de hepatită. „Nici nu-i demirare — îmi explică aceștia — cînd șobolanii umblă aici ca la ei acasă. Pur și simplu cînd vine seara ne este teamă să mai coborîm din pat”.

Două camere are și familia Nistor Vasile însă, una dintre ele este practic expusă tot timpul anului intemperiei naturii. Soțul, soția (însărcinată în 8 luni) și încă un copil mic, stau cu toții înghesuți într-o cameră insalubră. „Promisiuni, vorbe, asigurări, cam asta e tot ce ne-au «oferit» pînă în prezent cei din administrația locală, care susțin că nu pot face mai mult pentru această zonă aflată în demolare”.

Este revoltătoare această apatie și lipsă de transparență a celor din administrația locală, cu atît mai mult cu cît această situație nu e singulară, o alta, de-a dreptul dramatică fiind... prezentă și în cealaltă „colonie” din cartier, respectiv în str. Rubinului. Pentru că, oricît de presante ar fi problemele de pe „agenda” Primăriei municipiului Medias, conchidem că edilii orașului trebuie să intervină tranșant pentru eradicarea acestei stări de fapte care nu face deloc cinste așezării de pe Tîrnava Mare.

Sau, chiar este necesară prezența în fiecare marți (ziua de audiență a domnului primar!) a unui reprezentant al presei pentru ca toate doleanțele populației să-și afle efectiv soluționarea? Căci, în lipsa acestuia, se pare că oamenii nu rămîn decît cu speranțe... deșarte!

Ion GIRONO

La Facultatea de Medicină din Sibiu

Balul bobocilor

Majoritatea tinerilor nu au găsit locul în care tinerețea lor să se manifeste, rămînîndu-le la dispoziție doar crîmele, barurile, chefurile, mai mult sau mai puțin dubioase, care au stat la baza multor fapte antisociale.

Atunci însă, cînd tinerii vor, pot să facă și lucruri minunate. Așa s-a întîmplat cu studenții de la Facultatea de Medicină din Sibiu, care au organizat, în 12 decembrie 1991, la Casa de Cultură a Sindicatelor un bal al bobocilor deosebit de reușit. Alături de medicii au fost și următorii sponsori: S.C. AROMA S.A., BAR HOTEL „PINE PARK”, CONSIGNAȚIA MEDIUM II și ANI S.R.L., care au contribuit cu premii oferite concurenților.

După terminarea spectacolului-concurs, în urma căruia a fost aleasă cea mai frumoasă pereche de studenți din anul I — Laura Gherman și Ilie Barb — seara medicinistilor a continuat cu dans.

Am cules, pentru dumneavoastră, cîteva impresii de la participantii la Balul Bobocilor:

Dl. prof. dr. Virgil Bota, decanul Facultății de Medicină din Sibiu: „Sînt plăcut impresionat de felul cum se manifestă tinerețea, reieșînd de aici că studenții de la medicină au talent și în alte domenii. Sînt deosebit de mulțumit de ei, atît la cursuri cît și în afara lor. Sînt dornici să învețe și acest lucru este atît în folosul studenților, cît și în folosul nostru al profesorilor. Acest lucru a făcut ca greutățile începutului să fie depășite și să ne situăm la nivelul celorlalte centre universitare care au facultăți de medicină.”

La Sibiu, medicina are o veche tradiție, aici a fost atestat documentar, în secolul XV, primul spital și prima farmacie de pe cuprinsul țării. Sibiul merită această facultate și noi sperăm să putem contribui cu ceva pentru ca el să devină ceea ce trebuie, adică un veritabil centru universitar.”

Laura Gherman și Ilie Barb — „Sînt surprinsă și fericită că am cîștigat. Nu mă așteptam la acest lucru. Și mai sînt fericită că partenerul meu este lîngă mine”.

„Nu am vrut să particip la concurs. Mă bucur că a ieșit bine. Sînt fericit”.

Consemnăm, de asemenea, și cuvintele celor trei organizatori, studenții: Târșia Dragoș, Iuga Voicu, Lazăr Aurelian.

„Am lucrat acest spectacol cum am putut, destul de greu, cu un grup restrîns. Ceilalți au fost un fel de masă plastică. Sperăm că vom avea un spațiu care să ne permită să ne manifestăm și pe plan artistic. Poezia, pictura, muzica, arta în general, nu trebuie să fie străine unui medic”.

„Sperăm că am reușit să dovedim că în Sibiu există o Facultate de Medicină, acest lucru este o șansă pentru noi și o contribuție la realizarea unui centru universitar, așa cum l-a visat dl. Constantin Noica”.

Corina Mihu — prezentatoare: „Am muncit mult pentru acest spectacol care a ieșit, cred foarte bine. Așa a aflat lumea mai multe despre noi studenții de la Facultatea de Medicină”.

Un moment deosebit a fost clipa în care un grup coral al

Institutului Teologic din Sibiu a cîntat cîteva minunate colinzi.

Studenta Anca Floarea a recitat poezia „Alb”, a cărei autotăre este și care denotă o sensibilitate deosebită.

Felicitări tuturor celor care au organizat acest bal, felicitări tuturor tinerilor care găsesc modalitatea ca tinerețea lor să se manifeste într-un mod civilizat.

Dan Ioan BOGDAN

Foto: Iulian PREDA

Mica publicitate

VINZARI

COMEMORARE

• Vind mașină de spălat automată Super — 16 programe. Preț 40 000 lei. Familia Mihăilă, str. Negoveanu, bl. 4, ap. 105. (5453)

• Vind înscriere Dacia 1310 din octombrie 1988. Telefon 924/4 25 11, între orele 18—20. (5371)

• Vind înscriere Dacia 1300 din iulie 1987. Tel. 7 27 93. (M.P.)

E frig afară și din nou zăpadă. La 15 decembrie, se împlinește un an, KATY, de când ai plecat pe drumul veșniciei, lăsându-mă însingurat.

Dormi în liniște și pace, căci eu sînt mereu cu tine.

Sima
(5432)

Primăria Municipiului Sibiu COMUNICĂ:

Datorită condițiilor meteorologice nefavorabile din această perioadă, lucrările necesare bunei funcționări a activităților comerciale din Piața Teatrului nu au putut fi executate în întregime.

In aceste condiții, efectul prevederilor Deciziei nr. 555/1991, art. 1, emisă de Primăria municipiului Sibiu se prelungește pînă la data de 30 aprilie 1992, în sensul că se interzice desfășurarea oricărei activități comerciale în acest loc pînă la data stabilită.

— 350 —

SPORT... SPORT...

„La sfîrșit de săptămînă”

Simbătă, 14 dec. 1991

VOLEI, divizia A feminin, Sala C.S.S., ora 11: C.S.M. Libertatea Sibiu — Chimia Rm. Vilcea. Un meci de văzut. Fetele noastre speră într-o victorie pe care o așteptăm, fiindcă rezultatele din ultimul timp par să confirme acest lucru.

Duminică, 15 dec. 1991

FOTBAL, divizia A, Stadion „Municipal”, ora 13: F.C. Inter — Oțelul Galați. Am

spart ghița. Victoria obținută miercuri, în etapa intermediară, la Tîrgu Mureș ne-a picurat puțin balsam peste rană. Nici nu mă gîndesc să irosim ce-am cîștigat, să ne înecăm la mal, tocmai în ultima etapă din tur pe care o disputăm acasă. Deci, merg pe mîna lui Coidum și a elevilor săi, punînd la pronosport, unu solist.

Marcel BALOMIR

PROGRAM

LUNI, 16 decembrie 1991

14.00 Actualități • Meteo.
14.10 Calendarul zilei. 14.20 Worldnet USIA. 15.20 Avanspremiere săptămîinii. 15.40 Copiii noștri — viitori muzi-

cieni. 16.00 Casa noastră. 16.30 Telescoală. 17.00 Stiri. 17.05 Emisiunea în limba maghiară. 18.35 Realități legislative britanice. 19.05 Tezaur. 19.30 Desene animate. 20.00 Actualități. 20.35 Timișoara. Începutul a fost acum 2 ani. 21.00 Festivalul Internațional „Dinu Lipatti, Sinaia, 1991. 21.30 Studioul economic. 21.55 Repri-za a treia. 22.20 Teatru TV: „Bolnavul închipuit” de Molière. 23.40 Cronica Parlamentului • Actualități. 0.15 Confluente. 0.45 Recomandări din program.

Redactor șef: TRAIAN SUCIU

Garda Financiara- „Pe linia protejării populației”

Așa cum anunțăm în ziarul nostru de joi, prezentăm mai jos interviul cu dl. NICOLAE COROIAN, comisar șef de secție al Gărzii Financiare din Sibiu.

— Domnule Coroian, oamenii privesc cu o anumită suspiciune Garda Financiară ca instituție și implicit pe angajații ei — comisarii. În această idee, ce criterii de selecție aveți, în afara concursului de specialitate propriu-zis, pentru angajarea comisariilor?

— Pe lângă concursul de specialitate propriu-zis, personalul trebuie să mai îndeplinească unele condiții: să aibă cazierul judiciar curat, serviciul militar satisfăcut, să fie sănătos și rezistent pentru serviciul operativ, vîrsta maximă 45 de ani, să fie admiși ca „apți” la examenul medical de preselecție și cel psihologic, care, ne-a creat unele probleme la cele două concursuri organizate pînă în prezent, avînd în vedere că acestea sînt eliminatorii. Doresc să mai arăt că încadrarea se face prin decizie a comisariului general, la propunerea comisariului șef de secție.

— Controalele se efectuează după un anume plan prestabilit sau și în urma sesizărilor?

— Activitatea de control se organizează de șeful secției ținînd cont de programele de control transmise de la Garda Financiară Centrală în baza tematicilor de control pe domenii primite. În cadrul sarcinilor de control operative și de surprindere a unor activități nelegale dăm importanță și reclamațiilor și sesizărilor primite de la diferiți cetățeni.

— Există și reclamații neîntemeiate?

— Nu pot să spun că sînt neîntemeiate. Poate puțin prea exagerate, dar destul de multe nu se referă la obiectul nostru de control pe care le transmitem organelor competente pentru soluționarea lor.

— Cum funcționați sîmbătă și duminică? Cineva s-a interesat la redacție cum poate anunța Garda Financiară în zilele de week-end?

— În zilele nelucrătoare, respectiv sîmbăta și duminica, persoanele interesate pot apela la serviciul comisariilor direct la sediul instituției sau telefonic la numărul 150 15 prin ofițerul de serviciu, după următorul program: sîmbăta de la ora 8 la 16, iar duminica de la 8 la 14.

— Aveți și acțiuni mari, cu tot efectivul Gărzii Financiare?

— Acțiuni de control cu tot efectivul gărzii, desigur, s-au organizat mai multe pînă în prezent, în principal în piețe, oboare, zone comerciale, pe linia protejării populației împotriva unor activități comerciale ilicite. Pe măsura asigurării cu mijloace de transport vom extinde această formă de control pe întreg cuprinsul județului.

— Ce este cu acea Hotărîre Guvernamentală care prevede ca 35 la sută din amenzile aplicate să revină G.F.?

— Într-adevăr, s-a discutat și se discută mult în jurul acestei Hotărîri a Guvernului, dar după părerea mea, cu prea multe exagerări. H.G. nr. 521 privind acordarea unor drepturi privind stimularea personalului Gărzii Financiare publicată în Monitorul Oficial nr. 174 din 26 august 1991, deci, nu reprezintă un secret pentru nimeni, prevede la art. 3 că personalul Gărzii Financiare poate beneficia de stimulente bănești acordate dintr-un fond constituit prin aplicarea unui procent de 35 la sută din valoarea bunurilor confiscate și valorificate, și a amenzilor încasate în condițiile legii, care de fapt printr-o Hotărîre a Guvernului s-a extins aplicîndu-se și celorlalte organe de control din Ministerul Finanțelor. Din acest fond 10 la sută se transmite pentru constituirea fondului la Centrala Gărzii Financiare. Din ce a mai rămas se efectuează cheltuieli pentru: dotare administrativ-gospodărească, reparații la tehnică și la clădiri. Tot din acest fond beneficiază de stimulente: comisarii din cadrul Gărzii, personalul auxiliar și chiar personalul direcțiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor care efectuează lucrări pentru Garda Financiară pe baza unor propuneri și aprobări pe linie ierarhică.

— Ați avut unele încercări de mituire a comisariilor?

— Desigur, unii agenți economici în special persoane fizice atunci cînd sînt surprinse cu nereguli pe care știu că nu le pot justifica, încearcă tot felul de subterfugii, inclusiv oferirea de sume bănești, deloc negliabile sau diferite bunuri. Mizez însă pe conștiința și profesionalismul fiecărui comisar, mai ales că le sînt create condiții de retribuire care să-i ferească de asemenea tentații.

— În cadrul G.F. din Sibiu, au fost cazuri de abateri ale comisariilor?

— Pînă în prezent nu am avut abateri ale comisariilor în activitatea de control desfășurată și sper să nu avem nici de acum înainte. Din informațiile pe care le dețin au fost constatate unele abateri ale unui comisar din județul Prahova și a doi comisari din municipiul București.

— Pe cînd arme și uniforme?

— Problema uniformelor se va rezolva cît de curînd. S-a primit cea de vară și urmează să o primim și pe cea de iarnă. Referitor la armament arăt că ne-am pus la punct spațiile necesare pentru depozitare și întreținere dar mai avem unele probleme cu documentele și persoanele care urmează să gestioneze acest armament.

— Ce se întîmplă cu produsele confiscate de la cei controlați?

— În conformitate cu prevederile Legii nr. 12/1990 republicată, privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, mărfurile și produsele care au servit sau au fost destinate să servească la săvîrșirea vreunei din următoarele fapte: e-

fectuarea de acte sau fapte de comerț fără îndeplinirea condițiilor stabilite de lege, vînzarea ambulantă a oricăror mărfuri în alte locuri decît cele autorizate de primărie sau prefecturi, expunerea spre vînzare de mărfuri fără specificarea termenului de valabilitate ori cu termenul de valabilitate expirat, efectuarea de fapte și acte de comerț cu bunuri a căror proveniență nu poate fi dovedită, cumpărarea de mărfuri sau produse în scop de revînzare de la unitățile de desfacere cu amănuntul, de alimentație publică, cantine, unități de turism sau alte unități similare dacă sînt ale contravenientului sau ale agentului economic, ca și sumele de bani și lucrurile dobîndite în mod vădit prin săvîrșirea contravenției se confiscă și se valorifică în condițiile legii, contravaloarea lor făcîndu-se venit la bugetul Administrației Centrale de Stat. La început au fost unele probleme pe linia valorificării acestor bunuri, dar odată cu apariția H.G. 662/20 septembrie 1991, toate bunurile devenite proprietate de stat prin confiscare, în afara celor confiscate prin hotărîri judecătorești sau prin acte de urmărire penală, se valorifică de către Direcțiile Generale ale Finanțelor Publice Județene.

— Aveți nevoie de mandat cînd mergeți într-o acțiune?

— Comisarii din cadrul Gărzii Financiare au obligația să prezinte doar legitimația de control și insigna cu însemnele Gărzii. Vreau să arăt unele cazuri în care alte persoane s-au prezentat la controale în numele gărzii fără ca agenții economici să-i legitimeze, fapte care le-au pricinuit apoi acestora unele probleme.

— S-ar putea să existe subiectivism în aplicarea sancțiunilor, în sensul că se lasă la aprecierea comisariilor gravitatea abaterii?

— În activitatea de control propriu-zisă cît și în cea privitoare la întocmirea actelor de control nu are loc subiectivismul. Aceasta o justifică prin obligativitatea comisariilor ca în toate cazurile, de la toate persoanele făcute răspunzătoare de abateri, să ia note explicative prin care acestea să justifice și să clarifice cauzele și împrejurările care au condus la nerespectarea prevederilor din actele normative. În actele de control care se semnează de persoanele făcute răspunzătoare, se arată obligatoriu dacă contravenientul are obiecțiuni față de constatările înscrise. Totodată în procesul verbal se înscrie: conținutul abaterii, dispozițiile legale încălcate, consecințele financiare, bugetare și fiscale, numele, prenumele și funcția persoanelor răspunzătoare, măsurile luate operativ în timpul controlului cu mențiunea documentelor pe baza cărora s-au materializat și ce măsuri urmează a fi luate în continuare. Deci, eu consider că nu se poate pune problema subiectivismului în întocmirea actelor de control și în aplicarea sancțiunilor.

— Să sperăm că aveți dreptate. Vă mulțumim!

Natalia DROO